

MODIFICACIÓ DECRET 137/2003

APORTACIONS ACELLEC

18/07/2014

Titulacions. Equips pluridisciplinars.

Les activitats esportives són un recurs educatiu o eina de dinamització habitual en les activitats de lleure educatiu, no només en aquelles activitats que es defineixen de forma global com a campus, casals, estades o rutes esportives. Cada cop amb major freqüència, alguna de les accions esportives que es realitzen en el marc d'un casal, campament o colònia, requereixen algun grau d'especialització important dels dirigents, ja sigui per raons purament tècniques o de seguretat. En ocasions, per tant, és necessari comptar amb un o diversos monitors titulats segons la Llei 3/2008 de la pràctica de les professionals de l'esport.

Proposem, per tant, que en el còmput del 40% o 60% (segons quin sigui el nombre de participants) de monitors titulats (diploma de la DGJ o certificació) s'hi comptabilitzi també els titulats esportius, sempre que l'activitat hagi previst en el seu programa accions esportives que ho justifiquin.

En sentit contrari, proposem també que en les activitats esportives (campus, casals, estades o rutes) s'hi pugui comptabilitzar diplomats de la DGJ o certificats professionals de lleure educatiu.

A banda de respondre a una necessitat pràctica i real, amb aquesta mesura es potenciarà també la necessària interdisciplinarietat en l'atenció als infants i joves.

Per evitar distorsions indesitjades, potser es podria limitar el nombre de titulats esportius que computen percentualment en les activitats específiques de lleure educatiu, i les de titulats de lleure educatiu que computen percentualment en les activitats esportives.

Lleure educatiu i comerç electrònic

Cada cop amb major freqüència les inscripcions a les activitats de lleure educatiu i esportives es formalitzen a través de mitjans telemàtics. En qualsevol cas, i amb independència del ritme d'implantació que aquests nous sistemes vagin tenint, resulta evident que més aviat o més tard es generalitzaran, ja sigui a causa de la seva adopció per part de les administracions, entitats o empreses organitzadores, ja sigui per l'aparició i popularització de plataformes web que centralitzen la difusió, reserva i

inscripció a aquestes activitats. De fet, la generalització d'aquests sistemes, al marge del major o menor èxit que vagin tenint les provatures que es facin, redundarà en una evident millora de la capacitat de difusió de les activitats, d'accessibilitat per a famílies i usuaris i fins i tot com element facilitador de la igualtat d'oportunitats en l'accés, entenent el lleure educatiu com a dret ciutadà.

Per aquesta raó, proposem que el nou Decret inclogui una referència explícita a la formalització d'inscripcions per sistema telemàtic, donant validesa tant a les inscripcions, com a les autoritzacions (en el cas de menors), com a les fitxes de salut quan es fan per via telemàtica.

En molts casos aquesta pràctica ja es realitza amb relativa normalitat, i la documentació referida no arriba mai a materialitzar-se en paper, entenent que el format digital és suficient. Però l'actual decret 137 estableix que aquesta documentació s'ha de realitzar per escrit, sense altres especificacions. A més, s'exigeix al responsable de l'activitat que tingui disponible aquesta documentació.

Tot i que no es dona amb freqüència, s'han produït inspeccions o visites de seguiment d'activitats de lleure en les quals s'exigeix aquesta documentació en format paper. Aquesta exigència, que respon a la literalitat del Decret 137, entra en evident contradicció amb la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, la qual dona validesa i eficàcia (article 23) als contractes celebrats per via electrònica, fins i tot sense que sigui necessari el consentiment de les dues parts en l'ús de la via electrònica. La Llei aclareix, fins i tot, que sempre que sigui exigible el contracte per escrit, s'entendrà que el requisit queda satisfet si el contracte o document està contingut en un suport electrònic.

Entenem, per tant, que el requisit que estableix el Decret 137 sobre la disponibilitat per escrit de la documentació referida quedaria satisfet si el responsable de l'activitat el pogués aportar en format electrònic. És també evident que la Llei 34/2002 té un rang normatiu superior al Decret 137, però entenem que seria desitjable que l'actual proposta de modificació del Decret inclogui de forma explícita aquest aspecte, per evitar possibles confusions i posteriors controvèrsies. Es tractaria, d'altra banda, d'una mesura lògica d'actualització i modernització del lleure educatiu, en la línia de conferir-li major eficàcia, rigor, qualitat i professionalitat.

Assegurança d'accidents

Els articles que especifiquen l'obligatorietat de contractar assegurances d'accidents personals són poc precisos i poden generar controvèrsies o interpretacions contradictòries en la relació amb les companyies subministradores.

Creiem, per tant, que caldria concretar les següents qüestions:

- Cal especificar el tipus d'invalidesa indemnitzable. Pot ser parcial o absoluta. En les assegurances aquestes qüestions s'especifiquen de forma habitual, i si no es fa pot generar confusions o contravèrsies en el cas d'haver d'executar-les.
- Seria recomanable usar les expressions habituals en les pòlisses, de manera que es parli d'*assistència sanitària mèdica*, i no pas de *despeses de curació*, tal com s'indica en la proposta de modificació del decret.
- Cal aclarir el capital mínim en la cobertura d'assistència sanitària, per evitar interpretacions diverses i conflictes entre les empreses i les companyies asseguradores. Proposem un capital mínim de 6.000 euros.

Responsabilitat subsidiària

Quan es determina la responsabilitat sobre l'organització de les activitats, s'afirma, en l'article 4.2., que la responsabilitat final podria recaure "subsidiàriament, en la federació, moviment o associació de la qual en formi part".

Considerem que la legislació ja determina en quins casos hi pot haver subsidiarietat en la responsabilitat de qualsevol tipus i que, per tant, no s'ha de normativitzar aquest punt en el Decret 137. En qualsevol cas, no té cap sentit atribuir responsabilitat subsidiària a les associacions de què formin part les organitzacions o empreses organitzadores. Les característiques, continguts, seguretat i aspectes tècnics de l'organització de les activitats no depenen en res de les associacions i en cap cas tenen capacitat ni potestat de modificar-les ni intervenir-hi de cap manera pràctica ni efectiva. D'altra banda, les associacions patronals es regulen de forma específica des de la Direcció General de Relacions Laborals del Departament d'Empresa i Ocupació, i no tindria sentit ni lògica que es determinés des de la Direcció General de Joventut característiques o responsabilitats que en cap cas són de la seva competència.

Finalment, el redactat de l'article 4.2. és molt indeterminat, i es refereix "associació de la qual en formi part", sense al·lusió al tipus d'organització a què es refereix. Així, del text es podria desprendre que pot arribar a ser responsable subsidiari qualsevol entitat de la qual formi part l'empresa, amb independència de les seves finalitats, tipus d'activitat o naturalesa. Aquesta indeterminació anul·la tota eficàcia de la disposició.

Creiem, per tant, que aquesta atribució de responsabilitat subsidiària s'ha d'eliminar del text.